

Vedrørende den hidtidige mulighed for selvstændige mindre erhvervsdrivende til at tegne en *frivillig forsikring* henstiller *udvalget* til ministeren at optage forhandling med de berorte organisationer med det formål at fremkomme med forslag til en ajourført og moderniseret ordning, hvorved bemærkes, at den gældende, noget forældede ordning er foreslået ophævet i lovforslaget. Der henvises til en række af ministerens svar på udvalgets spørgsmål.

Ovennævnte *flertal* finder, at *omlægningen af ulykkesforsikringen til en arbejdsskadeforsikring med nye principper for tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsvevnen, indførelsen af månerstatningen og ændringen af reglerne for efterladterstatning* indebærer så væsentlige nydannelser, at der vil være grund til at se på anvendelsen af loven i praksis efter en vis, ikke for kort periode. Flertallet vil også fremhæve, at lovforslaget i sig selv indeholder betydningsfulde og værdifulde nydannelser, men at det også må ses i sammenhæng med de øvrige nydannelser i samfundet på dette område, nemlig de nydannelser, der følger af arbejdsmiljøloven, herunder bedriftssundhedstjenesten og de arbejdsmedicinske klinikker.

Udvalget opfordrer socialministeren til at fremkomme med en redegørelse for anvendelsen af arbejdsskadeforsikringsloven, når den har været i kraft i 3 år.

Ovennævnte *mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) ønsker først og fremmest at tilkendegive, at lov om arbejdsskadeforsikring er en lov, der fastslår, i hvilken grad samfundet vil pålægge arbejdsgiveren at forsikre sine ansatte. Jo strengere forsikringsforpligtelser der pålægges arbejdsgiveren med hensyn til erstatning som følge af arbejdsulykker eller -sygdomme, desto større bliver motivationen for at forbedre arbejdsmiljøet.

Den eneste acceptable måde, hvorved udgifterne til forsikring kan nedbringes, er at forebygge arbejdsulykker og -sygdomme gennem etablering af forhold på arbejdspladserne, der så vidt muligt hindrer opståelsen af arbejdsskader.

Forsikring mod arbejdsskader må derfor betragtes som en omkostning, der er forbundet med produktionen. I det omfang samfun-

det pålægges byrder i forbindelse med skader, opstået i eller som følge af produktionen, betyder det, at skatteyderne, hvoraf ca. 85 pct. er lønmodtagere, skal betale omkostningerne ved en produktion, hvis overskud tilfalder arbejdsgiveren. Dette finder mindretallet ikke rimeligt.

Mindretallet skal beklage, at udvalget ikke fuldtud er blevet gjort bekendt med den nye svenske lov om arbejdsskadeforsikring. Ifølge SIDs fagblad fra 10. november 1977 er alle erhvervsarbejdende ifølge denne lov erstatningsberettigede, når de kommer til skade på deres arbejdsplads, men også efter ulykker, der rammer dem i trafikken på vej til og fra arbejde. Desuden skal de have erstatning i tilfælde af enhver sygdom, som rammer dem og kan tilskrives deres arbejde. Erstatningen skal give dem fuld kompensation for det løn- tab, de lider som følge af arbejdsulykker eller -sygdomme.

Kravet om 100 pct.s dækning i forbindelse med arbejdsskader har længe været fremført af store dele af dansk fagbevægelse.

Kravet om, at forsikringen skal gælde ulykker til og fra arbejde, er indeholdt i ILO-konventionen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet. Danmark kan ikke ratificere konventionen, medmindre dette krav medtages i loven.

Antallet af anerkendte erhvervssygdomme er i Danmark langt mindre end i de øvrige nordiske lande. Ved anerkendelsen af nye erhvervssygdomme får de forsikrede kun en rådgivende funktion gennem 1 - én - repræsentant i et udvalg, der skal forhandle med sikringsstyrelsens chef. Denne har ifølge forslaget beslutningsretten. Dette finder mindretallet ikke rimeligt, da de forsikrede herved er helt uden indflydelse på anerkendelse af skader som følge af arbejdsmiljøet.

Mindretallet skal med henvisning til ovenstående beklage, at man ikke i højere grad har ladet sig inspirere af de krav, som dansk fagbevægelse har fremført. Som følge heraf stiller mindretallet nedenstående ændringsforslag, der for det første til dels bygger på henvendelser, som udvalget har modtaget under behandlingen af lovforslaget, og for det andet tilsigter at ophæve de forringelser, lovforslaget indebærer i forhold til gældende lov, bl. a. med hensyn til erstatning til de efterladte og retten til at oppebære livsvarig erstatningsydelse.